

S Ł O W O W S T Ę P N E

Niniejszy XVII t. „*Analecta Cracoviensia*” redakcja poświęca ks. prof. dr hab. Bolesławowi Przybyszewskiemu (ur. 13. 09. 1908). Gestem tym redakcja pragnie uczcić zarówno kapłańską, jak i naukową działalność ks. Przybyszewskiego.

W swojej ponad 50-letniej pracy kapłańskiej ks. Przybyszewski pełnił prawie wszystkie możliwe funkcje w archidiecezji krakowskiej, do której należy. Początkowo był wikariuszem (1933—1942), następnie proboszczem (1953—1974), a równocześnie notariuszem i kanclerzem Kurii Metropolitalnej oraz dyrektorem archiwum kurialnego i kapitulnego. W r. 1971 został mianowany kapelanem honorowym Ojca świętego, a papież Jan Paweł II obdarzył go godnością prałata.

Swoje zajęcia duszpasterskie ks. Przybyszewski łączył zawsze z intensywną pracą naukową. Na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego zdobył tytuł magistra (1938 r.) i doktora (1950 r.). Habilitował się w r. 1967 w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, gdzie był zatrudniony od 1966 do 1969 r. przy katedrze archeologii chrześcijańskiej jako adiunkt i docent. Zajęcia dydaktyczno-naukowe na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie, a także w wielu innych seminariach czy instytutach diecezjalnych i zakonnych, prowadzi ks. Przybyszewski bez przerwy od 1963 r. aż do chwili obecnej, mimo przekroczenia emerytalnego wieku. Zostały one uwieńczone nadaniem mu w r. 1977 przez tenże Wydział tytułu profesora zwyczajnego. Rezultatem tej pracy są m. in. napisane pod jego kierunkiem — nie licząc udziału w kilku przewodach habilitacyjnych — cztery prace doktorskie, 17 licencjackich i 53 magisteria.

W latach 1948—1952 ks. Przybyszewski był współpracownikiem Komisji Historii Sztuki Akademii Umiejętności w Krakowie, a od 1963 r. jest członkiem Komisji Teorii Historii Sztuki krakowskiego Oddziału Polskiej Akademii Nauk. Z funkcji o zasięgu ogólnopolskim należy wymienić jeszcze nieprzerwane przewodniczenie przez ks. Przybyszewskiego

(od 1971 r.) Sekcji profesorskiej Historii Sztuki przy Komisji Episkopatu d/s nauki katolickiej oraz prezesurę Polskiego Towarzystwa Teologicznego w Krakowie (1973—1977).

Wybitne osiągnięcia niezwykle intensywnej pracy naukowej ks. B. Przybyszewskiego ukazuje wymownie załączona bibliografia jego publikacji. Niektóre z nich Autor drukował także na łamach „Analecta Cracoviensia”.

Czasowo zainteresowania naukowe ks. Przybyszewskiego obejmują całe dzieje chrześcijaństwa na ziemiach polskich, ze szczególnym uwzględnieniem schyłku średniowiecza i początku renesansu. Merytorycznie dominują w nich zagadnienia historii Kościoła oraz historia sztuki, zwłaszcza sztuki krakowskiej aż do XVIII stulecia. Jego odkrycie miejsca urodzin Wita Stwosza, twórcy ołtarza mariackiego, znalazło międzynarodowe uznanie. Z reguły prace badawcze ks. Przybyszewskiego znamionuje gruntowna znajomość źródeł i twórcza ich interpretacja. Zapisują one trwale nazwisko ks. Przybyszewskiego w niezwykle trudnych i skomplikowanych dziejach krakowskiego środowiska teologicznego po II wojnie światowej.

Tom „Analecta Cracoviensia” dedykowany ks. B. Przybyszewskiemu stanowią prace naukowe tegoż środowiska. W większości swej wyszły one spod piór Jego kolegów i uczniów. Szczególną uwagę należy zwrócić na dział teologiczny, gdzie zostały pomieszczone referaty i komunikaty Sympozjum Chrystologicznego, które odbyło się 27 i 28 II 1984 r. w Krakowie z udziałem uczonych zagranicznych. Referaty H. Schürmanna i L. Ullricha — obaj z NRD — nie zostały wygłoszone na sympozjum z powodu nieobecności Autorów. Nie ulega wątpliwości, że było ono jedną z większych debat chrystologicznych środowiska teologicznego w Polsce. Z innych prac na wyszczególnienie zasługuje studium, czy raczej mała monografia ks. prof. dr Kazimierza Klósaka, pt. „Warianty kinetycznej argumentacji na istnienie Boga”, której Autor nie zdążył za życia ogłosić drukiem. Całość prezentuje zarówno zróżnicowany warsztat pracy naukowej, jak i szeroką skalę zainteresowań merytorycznych krakowskiego środowiska teologicznego, które obok teologii zakresem swym rozciągają się także na obszary filozofii i historii Kościoła.

Ks. Adam Kubiś